

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratr[is] Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primu[m] fornicationis feditas

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ber. De sc̄tō Dionysio

ris asinū ad pascua ducebat et inde reducebat. vide legendā. Job, v. Bestie terre pacifice erit tibi. In h̄ declarat̄ Ut hieronymi innocentia: quod sic ei obediebat leo tanq̄ boi ad innocentia statu reducere. Quid ei ant malitia subdita erat boi in statu innocentie.

vt p̄t̄ Gen. i. P̄t̄ itaq̄ q̄s querient b̄t̄us biero. d: lux mudi Prover. viii. Justoꝝ schmalka q̄s lux splendens pcedit. Ad h̄c igis luce mentis ocl̄os artollam⁹ q̄tinus ei⁹ ra-

dīs sic illustrari possim⁹ ut p̄ via salutis re-

cto tramite directi ad diuini lumis intui-

tū tandem peringere valeam⁹. Amen

De b̄t̄o Dionysio et sociis eius.

B Eati mundo

b corde qm̄ ipi deum videbunt. Dat. v. Si cor mundū fuerit: tot⁹ h̄o mund⁹ erit, q̄ d: Matt. xv. Que-

d corde exēt̄: hec coinqnāt̄ hoīe. Ibi ei p̄t̄a oīunt̄. Ibi radices p̄t̄orū figunt̄: q̄ si ibi successe fuit: nō est ybi crescent̄ p̄t̄a.

Ber. A corde tanq̄ a radice p̄cedit bona et mala. Bti ḡ mudo corde. Addis aut̄p

mūlū queniens: qm̄ ipi deū vide. D: ḡpe sp̄us ē. vt h̄i Job. iii. Jo nō ocl̄o carnis: h̄ oculo cordis nū mentis tm̄ yideri p̄t̄. El-

sic oportet oculi carnis mūlū ē vt solem videre possit. Sic et oportet oculū mentis

mūlū ē vt deū q̄ lucē habitat inaccessibiliē videre possit. Aug. Hic ē fūnis amoz n̄i: q̄cqd bñ agim⁹: q̄cqd laudabilis est uas-

mus: q̄cqd inculpabilis desideram⁹ ad dei

visionē tendit. Cū venerit pl̄nō req̄em⁹. Glidere deū volum⁹: h̄ vide q̄b̄ dictū est.

Bti mudo cor. qm̄ ipi deū vi. h̄ para vñ vi-

des. Nō ei corde nō mudo videre pmitte-

ris qd non videt nisi in corde mundo. Hec

Aug. Bti igis mudo cor: qm̄ ipi deū vñ

debunt: in p̄nti p̄ fide: et in futuro facie ad

facie. Dixit itaq̄ bti mudo corde: n̄i dixit bti muda fuficie. vt sunt fallaces hypocri-

te q̄ mundani id q̄ deforis est. Nec dixit:

bti mudo corgeyt mūdani diuites q̄ cor-

porali student mūdiciet: h̄ bti mudo corde

q̄s nō arguit p̄t̄orū p̄ficia. Hanc vñq̄ mū-

dicie b̄titudine habuit gloriosus martyr et

galloꝝ apl̄s dionysii atq̄ socii ei⁹ de q̄bus

wūc dicūl⁹. Bei mudo cor. Lordis at mū-

diciā i b̄t̄o dionysio tria potissime edicāt̄.

Prīmū ē maculatiue abusiois abīem.

Sc̄ndū ē purgatiue iſtructiois radians.

Tertiū ē inflāmariae dilectionis affectio.

Rimū siḡf̄ ē maculatiue abusiois

p̄abieſto. p̄. Dñe q̄s habitarit in

tabernaculo tuo aut q̄s reget i mōte

fecō tuo. Qui ingredīs sine macula. Sunt

aut tri p̄cipiū aniaz maculatiua q̄dno i

b̄t̄o dionysio sunt abieſta.

Prīmū fornicatiōis feditas.

Sc̄ndū est terrene affectiois cupiditas.

Tertiū est ambitionis vanitas.

Prīmū ē fornicatiōis fe-

ditas. j. Theb. vii. Hecē voluntas deſa-

cificatio vīa vt abstineat: ab oī fornicati-

one. s. tā carnali q̄s sp̄uali. Qis em fornicati-

oī ē aie maclatina Job bn d: Eci. ix. Qu-

lier fornicaria q̄s sterlus. Abieſt̄ itaq̄ be-

atus dionysii oīm carnale fornicationē et

corpales delitias. j. Loy. vi. Fugre forni-

cationē. Abnegauit enī fornicationē sp̄ua-

lem q̄ marie ee i cultu idolor. Judic. viii.

Fornicati sunt cū baali Et p̄. Fornicati

in adiumentiōib⁹ suis. B̄t̄us d̄pe dionysii

suis p̄mo fuit infidelitas erroris exēcāt̄

h̄ polmodū p̄ b̄t̄m paulū ad ch̄m conuer-

sus. Siē em h̄i in actib⁹ ap̄loꝝ cū paulū ye-

nissit athenas epicurīz et stoici phicuz eo

disceptabant: q̄dam aut̄ dicebat: qd vult

semiatoz hic phib⁹ dicere. Alij dicebat no-

uoy demonioz videt annūciator: esse. dice-

xunt̄ ḡ ei. noua q̄dam inferi aūtib⁹ nr̄is.

Athenienſes aut̄ ad nibil alud vacabant

niſi aut̄ dicere aut̄ audire aliqd noui. Lūḡ

paulū singla deoꝝ ałtraria plurifleret inter

cetera ignoti dei altareyvīt̄. Die nāq̄ do-

minice paſſiois cū facte fūſſent teneb̄e su-

p̄ vñuersā terrā ph̄i q̄ erat athenis nō pos-

tuerunt causā naturalem talis eclipsis ue-

nire: q̄ naturalis eclipsis solis sit soli i sy-

nodo solis z lunc/luna aut̄ tunc erat e regi-

one ad solē: erat enim q̄ndecima. Tum in bi-

storib⁹ scholasticis legis q̄ ph̄i ad hoc addu-

cti sime vt dicerent q̄ deus nature pat̄,

tunc ḡ arbenientes illi deo arā conſtruc-

runt z lu p̄pōit̄ est titulus. Deo ignoro-

h̄ ḡ cū vidisset paulū dīc. Que ignoūtes

coluit. Hunc annuncio vob̄ vez deū q̄se

ut celū z terra. Deinde dicit̄ dicēto que

pre ceteris magis doctū videbat. Quis ē dionysii ille deus ignotus? Lui dionysius. Ipse est verus deus q̄ inter eos nō est demonstrat. Lui paulus. Et ille ē quē p̄dico vobis q̄ de celis descendit: carnē suscep̄t: et tertia die resurrexit. Lui autem dionysius adhuc cū paulo disputaret forte trās̄c̄t̄ cecus qdā coram eis. Statimq; dicit dionysius paulo. Si dixeris huic ceco In nomine dei tui vide et viderit: statim credam. Et paulus ait. Ut omnis suspicio tollat: tupe dic hec verba In nomine iesu christi crucifixi vide. Lunq; dionysius hec verba dixisset ceco: statim visum recepit. Et statim dionysius cū damari uxore sua et ea familia baptizat̄ ē. Et fidel' effectus omni fornicatiōe idoloꝝ reiecta sicut p̄ fidex mūndū effectus est cor eiꝫ purificatio ei cordis est a fide. Actuum. xv. Fide purificans cor da corum.

Scdm qd̄ est anime maculatum et cordis effectuum qd̄ et abiecit heatus dionysius ē terrene affectionis cupiditas. Nam sic ueritatis. I Tim. vi. Qui volunt divites fieri incident in laqueū et tentationem diabolū et in desideria et radice ei omnium malorum cupiditas. Itaq; nō ignorans heus dionysius omnia mundana cōtempst: et hinc pauperem paup sequi volunt. Mat. v. Beati pauges spiritu qui ipsi est regnum celorum.

Tertium est ambitionis vanitas. Hier. Laue honores quos sine culpa tenere non potes. Sublimitas honorum magnitudo est sceleruz. Exemplū in saule qui anteaḡ rex esset humilis erat et mundo corde. Sublimatus autem in regia dignitate tem superbus et elatus factus est. sic habebetur. j. Reg. xv. Agnoscentis igitur dionysius periculum istud aufugit mundanos honores. Lunq; athenis in magna reverentia habebet ppter sue sapientie excellentiam magis tamen elegit contumeliam pati pro christo fidem christi p̄dicando: q̄ inter mundanos in reverentia huius. Sic itaq; p̄t q̄ beatus dionysius abiecit tria p̄dicta q̄ sunt cordis maculatiua. Idecirco innocens fuit manib; et mundo corde: q̄re de eo et sociis eiꝫ bñ dī. Beati mundo corde.

Ecūdū qd̄ i bō dionysio oñdit cordis mūdicā est purgatiue ins̄tructiōis radiatio. Quamvis ei ple runq; cū op̄ia scia sint pessimi mores: scia tñ qntū est de se disponit ad cordis mun̄diciā inqntū oñdit qd̄ agēdū et qd̄ fugiēdū sit. Fuit autem beatus dionysius docēt̄ instruēt̄ tripli p̄cipua instructione

Prima est instructio philosophica

Secondā est instructio catholica.

Tertia est instructio hierarchica.

Prima est instructio phis̄lophica in q̄ plūmū floruit aī p̄uersiōez suā. Dicebat q̄ ip̄e dionysius ariopagita: q̄z habitabat i yico q̄ dicebat ariopaḡi ciuitate Athenā. Erat autem ariopaḡ yic̄ excellētior: ibi erat curse nobiliū et schole libeſtali Cartū. In h̄ ḡ yico morabat dionysius max̄i phis̄ q̄ ob plēitudinē sapie theosophus. I. deū sapientia dicebat Scie. ip̄e phis̄lophice vīa ppant ad vera sapiam. iuxta illū puer. ix. Disit acillas suas vocare ad arce. Tales tñ nō sufficiunt horū q̄ hō ordinat̄ a deo ad finē aliquē q̄ naturalē rōmis biuane factate excedit: sūm illō. Esa. lxvij. Oculū nō vidit deū absq; te q̄ p̄parasti diligētib; te.

Secunda est instructio catolica q̄ fuit a paulo q̄ trienniū instruet. Sicutq; arthēnū archiep̄s ordiata⁹ ubi ille p̄dicationē iustitiae et caritatis maximā regiōis ad ch̄ri fide adduxit. Dan. xii. Qui ad iusticiā erudiuit mltos: crūt̄ q̄si stelle in ppetuas eternitates.

Tertia ē instructio angelica siue hierarchica. Paulus enim ip̄i dionysio reuelauit ea q̄ in tertiu celū rapt⁹ vidit. sic ip̄e dionysius plerisq; loc⁹ insinuare videt. Unū dī hierarchiās āgeloz: ordinib; dispositiōib; et officijs. Galuculeret dissenserit ut nō putares h̄ ab alio didicisse: s̄ p̄ seip̄z sp̄esse. P̄t itaq; q̄m̄l p̄cipiū sc̄i fuerit istrus et b. dionysius. ex q̄ apparet excellentior cor dīs mūdicā. Nā esti scia nō sufficiat ad mūdiciā cordis: tñ ad h̄ mltū pdest. vñ. Ioh. xv. di. dñs dīc̄t̄. Glos mōi est. pp. f. q̄ lo. f. v.

Tertiu p̄ncipale qd̄ i bō dionysio manifestat cordis mūdicā est ista matuine dilectionis affectio. puer. x.

BH 2